

**ՀԱՅՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱԴՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

**1980 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 9-ԻՆ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԿԱՌՈՒՂԱՅԻՆ
ՓՈԽԱԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅՈՒՄ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱԴՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱ-
ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ**

Քաղ. Երեւան

20 ապրիլի 2010թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Շ. Դանիելյանի, Ֆ. Թոխյանի,
Մ. Թոփուզյանի, Վ. Հովհաննիսյանի, Շ. Նազարյանի, Ռ. Պապյանի (զեկուցող),
Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի
2-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դատարանի
մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72-րդ հոդվածների,

դրսաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «1980 թվականի մայիսի 9-ին
սպորագրված՝ Միջազգային երկաթուղային փոխադրումների մասին կոնվենցիայում
ամրագրված պարբավորությունների՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրու-
թյանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթը՝ Հանրապետության Նախագահի՝ 08.02.2010թ. ՀՀ սահմա-
նադրական դատարան մուտքագրված դիմումն է:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապե-
տության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցչի գրավոր բացաբրությունը,
հետագործելով կոնվենցիան եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի
Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Ց**.

1. Կոնվենցիան սպորագրվել է 1980թ. մայիսի 9-ին, 1999թ. հունիսի 3-ին լրամշակվել
է փոփոխությունների մասին արձանագրությամբ:

2. Կոնվենցիայի նպատակն է նպաստել, բարելավել եւ դյուրացնել միջազգային երկաթուղային փոխադրումները՝ սրեղծելով միջազգային երկաթուղային փոխադրումների համար միասնական կանոններ:

3. Կոնվենցիան բաղկացած է յոյժ բաժիններից եւ յոյժ հավելվածներից, որոնք կոնվենցիայի անբաժանելի մաս են կազմում:

4. Կոնվենցիայով եւ կից հավելվածներով Հայաստանի Հանրապետությունն սպանձնում է, մասնավորապես, հետևյալ պարբավորությունները.

- կենդրոնացնել միջազգային համագործակցությունը երկաթուղային ոլորտում՝ ձեռնարկելով անհրաժեշտ եւ օգտակար միջոցներ,

- ձեռնարկել անհրաժեշտ բոլոր միջոցները միջազգային երկաթուղային փոխադրումները դյուրացնելու եւ արագացնելու նպատակով,

- աջակցել երկաթուղային վագոնների, երկաթուղային անձնակազմի, երկաթուղային ենթակառուցվածքի եւ օժանդակ ծառայությունների վերաբերյալ կանոնակարգերի, չափանիշների, ընթացակարգերի եւ կազմակերպչական մեթոդների միասնականության առավելագույն ասդիմանի ապահովմանը,

- Հայաստանի Հանրապետությունում պահանջվող ձեւականությունները կարարելուց հետո կարել այն վճիռները, որոնք հայդարարվում են իրավասու դարարանի կամ դրիբունալի կողմից՝ համաձայն կոնվենցիայի դրույթների,

- պարասիանարվություն կրել բոլոր այն ծախսերի եւ հարուցված վնասների համար, որոնք հասցվել են փոխադրողին,

- գեղեկացնել մյուս պետությանը ցանկացած իրադարձության մասին, որը կարող է խանգարել նրա կողմից կնքված պայմանագրի կարտմանը,

- կոնվենցիան մեկնաբանելիս եւ կիրառելիս հաշվի առնել դրա միջազգային իրավունքի բնույթը եւ միասնականությանը նպաստելու անհրաժեշտությունը, իսկ որեւիցե դրույթի բացակայության դեպքում կիրառել ազգային իրավունքը, այն է՝ պետության իրավունքը, որդեռ իրավասու անձը պաշտպանում է իր իրավունքները, ներառյալ կոլիզիոն նորմերը:

Կոնվենցիայում ամրագրված է նաև կոնվենցիային միանալու, վերապահումներ անելու եւ չեղյալ հայդարարելու կարգը:

Ենեկով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետով, 102-րդ հոդվածի

առաջին եւ չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63 եւ 64-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Ո Ռ Ո Շ Ե Ց**.

1. 1980 թվականի մայիսի 9-ին սփորագրված՝ Միջազգային երկաթուղային փոխադրումների մասին կոնվենցիայում ամրագրված պարբավորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:
2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱԾՈՂ

Գ. ՇԱՌՈՒՔ-ՅՈՒՆՅԱՆ

20 ապրիլի 2010 թվականի
ՍԴՈ-874